

FI Dnr 17-717

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 408 980 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Förslag till ändringar i regler om årsredovisning och rapportering för kreditinstitut och värdepappersbolag

Sammanfattning

Finansinspektionen föreslår ändringar i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2008:25) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (redovisningsföreskrifterna), samt i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2008:14) om rapportering av kvartals- och årsbokslutsuppgifter (rapporteringsföreskrifterna).

Ändringarna är i huvudsak en följd av nya redovisningsregler för nedskrivning, klassificering och värdering av finansiella instrument (IFRS 9). Finansinspektionen föreslår även vissa förtydliganden och redaktionella ändringar till följd av bland annat den nya redovisningsstandarden om intäkter från avtal med kunder (IFRS 15) och de lagändringar om bokföringsskyldighet för utländska filialer som träder i kraft den 1 juli 2017 (prop. 2016/17:149).

De föreslagna ändringarna innebär i stort sett inte några förändringar i sak utan är följdändringar till förändringarna i IFRS-regelverket och lagändringarna. I egenskap av statistikansvarig myndighet, för delar av finansmarknadsstatistiken, föreslår Finansinspektionen också några ändringar i syfte att upprätthålla nationella och internationella statistikkrav.

I samband med att de föreslagna rapporteringsföreskrifterna träder i kraft kommer rapporteringen till Finansinspektionen inte längre att göras via det nuvarande systemet för inrapportering. Det nya systemet får en annan grafisk utformning och det blir också en förändring av de radreferenser som finns på den nuvarande blanketten.

Föreskrifterna föreslås träda i kraft den 1 januari 2018. Ändringarna i redovisningsföreskrifterna ska enligt förslaget med något enstaka undantag tillämpas på årsbokslut, årsredovisningar och koncernredovisningar som upprättas för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2017, samt på delårsrapporter som upprättas för del av sådant räkenskapsår. Ändringarna i rapporteringsföreskrifterna tillämpas första gången på rapportering som gäller balansdagen den 31 mars 2018.

Innehåll

1	Utgångspunkter	4
1.1	Målet med regleringen	4
1.2	Nuvarande och kommande regelverk	4
1.3	Regleringsalternativ	6
1.4	Rättsliga förutsättningar	7
1.5	Ärendets beredning	8
2	Förslag till ändringar i redovisningsföreskrifterna	8
2.1	Köpta eller utgivna kreditförsämrade finansiella tillgångar	8
2.2	Värdering av övertagen egendom	9
2.3	Bestämmelser om finansiella instrument i RFR 2	10
2.4	Nedskrivning av operationella leasingavtal	10
2.5	Upplysningar om noterade och onoterade värdepapper	11
2.6	Allmänna råd om repor och återköpstransaktioner	12
2.7	Avsättningar	12
2.8	Nettoresultat av finansiella transaktioner	13
2.9	Övriga rörelseintäkter	16
2.10	Kreditförluster, netto	16
2.11	Nedskrivning av finansiella tillgångar	17
2.12	Modifieringsvinster och modifieringsförluster	18
2.13	Övriga redaktionella ändringar och förtydliganden	19
3	Förslag till ändringar i rapporteringsföreskrifterna	20
3.1	Utgångspunkter	20
3.2	Avsnitt A i blanketten Standardrapport	21
3.3	Avsnitt C i blanketten Standardrapport	21
3.4	Avsnitt D i blanketten Standardrapport	23
3.5	Rapportering i nytt system	24
3.6	Övriga redaktionella ändringar och förtydliganden	24
4	Förslagens konsekvenser	25
4.1	Konsekvenser avseende redovisningsföreskrifterna	25
4.2	Konsekvenser avseende rapporteringsföreskrifterna	26
4.3	Konsekvenser för samhället och konsumenterna	28
4.4	Konsekvenser för Finansinspektionen	28
4.5	Tidpunkt för ikraftträdande	28

Bilaga 1	29
Bilaga 2	32

1 Utgångspunkter

1.1 Målet med regleringen

En tillförlitlig och enhetlig extern redovisning är av stor betydelse för Finansinspektionens arbete med att främja väl fungerande marknader, finansiell stabilitet och ett gott konsumentskydd. För att uppnå en hög och enhetlig standard i institutens externa redovisning och rapportering till Finansinspektionen krävs att Finansinspektionens redovisnings- och rapporteringsföreskrifter är tydliga och ändamålsenliga.

Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2008:25) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (redovisningsföreskrifterna) behöver anpassas eftersom de internationella redovisningsstandarderna (IFRS) har ändrats. Vilka regler som har ändrats beskrivs nedan i avsnitt 1.2.2.

Den löpande finansiella rapportering som kreditinstitut och värdepappersbolag är skyldiga att lämna till Finansinspektionen ska överensstämma med de års- och delårsbokslut som företagen upprättar. Därför behöver även Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2008:14) om rapportering av kvartals- och årsbokslutsuppgifter (rapporteringsföreskrifterna) anpassas till de nya redovisningsstandarderna.

I egenskap av statistikansvarig myndighet för delar av finansmarknadsstatistiken, föreslår Finansinspektionen också några ändringar i rapporteringsföreskrifterna som syftar till att upprätthålla nationella och internationella statistikkraV.

1.2 Nuvarande och kommande regelverk

1.2.1 Nuvarande regelverk

Kreditinstitut och värdepappersbolag, samt vissa finansiella holdingföretag ska upprätta och offentliggöra årsredovisningar, koncernredovisningar och delårsrapporter enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (ÅRKL).

Finansinspektionens principiella hållning är att alla institut bör tillämpa samma redovisningsregler som noterade icke-finansiella företag, dvs. IFRS-regelverket som Europeiska kommissionen har antagit samt rekommendationer och uttalanden från Rådet för finansiell rapportering. Syftet är att säkerställa att institutens externa redovisning har en hög och enhetlig standard.

Finansinspektionen ansvarar för att utveckla god redovisningssed för institut i den utsträckning det är påkallat med hänsyn till deras särart, se 8 kap. 1 § bokföringslagen (1999:1078). I redovisningsföreskrifterna regleras detta

närmare. Redovisningsföreskrifterna ändrades senast den 1 januari 2016. De ändringarna tillämpas på årsbokslut, årsredovisningar och koncernredovisningar som upprättats för räkenskapsår som inletts närmast efter den 31 december 2015.

Koncernredovisning

Samtliga institut ska när de upprättar sina koncernredovisningar tillämpa IFRS-regelverket som antagits av Europeiska kommissionen. De ska även tillämpa rekommendationer och uttalanden från Rådet för finansiell rapportering om koncernredovisning, som kompletterar IFRS-regelverket. Kompletteringarna gäller bland annat de krav på upplysningar som ska lämnas i koncernredovisningarna enligt ÅRKL och som saknar motsvarighet i IFRS-regelverket.

Vidare finns det i 7 kap. redovisningsföreskrifterna bestämmelser som institut ska tillämpa i sina koncernredovisningar.

Årsredovisning

Redovisning för juridiska personer ska upprättas i enlighet med bestämmelserna i årsredovisningslagarna, dvs. ÅRKL och årsredovisningslagen (1995:1554) (ÅRL). Dessa lagar är till sin karaktär ramlagar. Lagarnas innehåll kompletteras av normgivande organ och redovisningspraxis. Rådet för finansiell rapportering utformar rekommendationer och uttalanden för juridiska personer vars värdepapper är noterade på en reglerad marknad i EES-området, med utgångspunkt i det IFRS-regelverk som Europeiska kommissionen har antagit.

När det gäller redovisningen i en enskild juridisk person som är ett institut tillämpas s.k. lagbegränsad IFRS. Det innebär att IFRS-regelverket som Europeiska kommissionen har godkänt tillämpas så långt det är möjligt med hänsyn till lagar, andra författningar eller redovisningsföreskrifter. I redovisningsföreskrifterna föreskrivs även att rekommendationen från Rådet för finansiell rapportering, RFR 2 Redovisning för juridiska personer, får tillämpas i den utsträckning detta är förenligt med lag, andra författningar och redovisningsföreskrifterna.¹

Undantag från och tillägg till IFRS-regelverket samt rekommendationerna och uttalandena från Rådet för finansiell rapportering kan göras. Undantag och tillägg kan dels motiveras av att det finns specifika lagar för instituten, dels av annan hänsyn baserad på institutens särart. Sådan hänsyn kan exempelvis ha sin grund i kapitaltäckningsregler, speciella rörelseregler, skilda skatteregler eller vissa lätttnadsregler för mindre företag.

1.2.2 Kommande regelverk

De föreslagna ändringarna i redovisnings- och rapporteringsföreskrifterna är i första hand motiverade av ändringar av IFRS-regelverket.

¹ 2 kap. 1 § andra stycket redovisningsföreskrifterna.

Europeiska kommissionen beslutade under 2016 om ett antal ändringar av IFRS-regelverket, som enligt International Accounting Standards Board (IASB²) ska tillämpas för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2018 eller senare.

Bland annat har IASB gett ut en ny standard för redovisning av finansiella instrument, IFRS 9 Finansiella instrument. När IFRS 9 börjar tillämpas den 1 januari 2018 ersätter den motsvarande regler i standarden IAS 39 Finansiella instrument: Redovisning och värdering. Eftersom redovisningsföreskrifterna hänvisar till de vid varje tidpunkt gällande redovisningsstandarderna från IASB behöver Finansinspektionen göra följdändringar i de hänvisningar i redovisningsföreskrifterna som för närvarande finns till IAS 39.

IASB har också gett ut en ny standard för intäktsredovisning, IFRS 15 Intäkter från avtal med kunder. I och med att den nya standarden börjar tillämpas ersätts bland annat den nu gällande standarden, IAS 18 Intäkter. Dessutom behöver de hänvisningar som görs till IAS 18 i redovisningsföreskrifterna ändras.

Vidare planerar Europeiska kommissionen att anta ett antal ändringar av IFRS-regelverket under 2017, se bilaga 2. Dessa motiverar inga ändringar i vare sig redovisnings- eller rapporteringsföreskrifterna.

Dessutom antog riksdagen den 17 maj 2017 regeringens förslag i prop. 2016/17:149, Bokföringsbrott i filialer, om att vissa regler i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. överförs till bokföringslagen. Lagändringarna träder i kraft den 1 juli 2017. Det innebär att vissa hänvisningar i föreskrifterna behöver justeras.

Finansinspektionen ser även ett behov av att förtydliga redovisningsföreskrifterna genom att ändra vissa begrepp så att de bättre motsvarar internationella redovisningsstandarder (IFRS) som föreskrifterna hänvisar till.

Eftersom rapporteringsföreskrifterna hänvisar till redovisningsföreskrifterna behöver även dessa anpassas till de nya reglerna i IFRS 9 och vissa av de ändringar som Finansinspektionen föreslår i redovisningsföreskrifterna.

1.3 Regleringsalternativ

Syftet med redovisningsföreskrifterna är att säkerställa att instituten håller en hög och enhetlig standard i sin externa redovisning. Finansinspektionen ser inte att det finns några alternativ till reglering för att uppnå detta och väljer därför att föreslå ändringar i redovisningsföreskrifterna.

De föreslagna ändringarna utgörs främst av uppdateringar för att anpassa

² IASB ansvarar för IFRS-regelverket, dvs. International Accounting standards (IAS), International Financial Reporting Standards (IFRS) samt tolkningar från Standing Interpretations Committee (SIC) och tolkningar från IFRS Interpretations Committee (IFRIC).

nuvarande regler till gällande internationella redovisningsstandarder. Uppdateringar är nödvändiga för att på bästa sätt spegla förändringar i andra redovisningsregelverk eftersom föreskrifterna hänvisar till de standarder, rekommendationer och uttalanden från IASB och Rådet för finansiell rapportering som gäller vid varje tidpunkt. Finansinspektionen bedömer att det inte finns något godtagbart alternativ till att genomföra ändringarna i redovisningsföreskrifterna. Det finns även behov av att förtydliga vissa bestämmelser i redovisningsföreskrifterna som lämnat utrymme för tolkningar. Om redovisningsföreskrifterna skulle vara kvar i sin nuvarande form skulle de inte vara i linje med IFRS-regelverket och dessutom skulle de otydligheter som har identifierats finnas kvar.

Den 12 maj 2017 publicerade Europeiska bankmyndigheten (EBA) den slutliga versionen av EBA Guidelines on credit institutions credit risk management practices and accounting for expected credit losses. De nya riktlinjerna kommer att översättas till svenska och träder i kraft den 1 januari 2018. Syftet är att säkerställa en hög kvalitet vid genomförandet av de nya reglerna om redovisning av förväntade kreditförluster enligt IFRS 9. Företagen som tillämpar redovisningsföreskrifterna omfattas också av EBA:s riktlinjer, även om föreskrifterna inte innehåller någon direkt hänvisning till riktlinjerna.

Syftet med rapporteringsföreskrifterna är att säkerställa att det finns en enhetlig standard för företagens rapportering av finansiell information till Finansinspektionen. Rapporteringen ska överensstämja med den externa finansiella information som företagen lämnar via års- och delårsbokslut. Konsekvensen av att inte ändra i nuvarande rapporteringsföreskrifter skulle vara att de inte skulle stämma överens med den externa rapporteringen. Enligt Finansinspektionen är det därför inte ett godtagbart alternativ att lämna rapporteringsföreskrifterna oförändrade.

1.4 Rättsliga förutsättningar

Finansinspektionen får bland annat meddela föreskrifter om kreditinstituts och värdepappersbolags löpande bokföring, årsbokslut, delårsrapporter, årsredovisning och koncernredovisning enligt 4–8 §§ förordningen (1995:1600) om årsredovisning i kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag. Finansinspektionen har även bemyndigande, enligt 19 b § förordningen (1992:308) om utländska filialer m.m., att meddela föreskrifter om omfattningen av och innehållet i den redovisning som utländska filialer lämnar för verksamheten.

Vad gäller den löpande finansiella rapporteringen som regleras i rapporteringsföreskrifterna har Finansinspektionen fått bemyndigande att meddela föreskrifter om kreditinstituts, värdepappersbolags och vissa filialers rapportering. Bemyndigandena finns i 15 § förordningen (2001:100) om den officiella statistiken, 4–7 §§ förordningen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, 5 kap. 2 § 11 förordningen (2004:329) om bank- och finansieringsrörelse, 6 § förordningen (1970:68) om tillsyn över Svenska

skeppshypotekskassan, 6 kap. 1 § 63 förordningen (2007:572) om värdepappersmarknaden samt 19 b § förordningen om utländska filialer m.m.

1.5 Ärendets beredning

Finansinspektionen har bedömt att det inte behövs någon extern referensgrupp i ärendet. Anledningen är att de ändringar som föreslås är av mindre omfattning och främst består av uppdateringar och förtydliganden, liksom redaktionella ändringar.

2 Förslag till ändringar i redovisningsföreskrifterna

Finansinspektionen redogör nedan för de överväganden som har gjorts och hur de föreslagna ändringarna i redovisningsföreskrifterna motiveras. Vissa mindre ändringar av språklig eller redaktionell karaktär föreslås också utan att dessa behandlas särskilt nedan.

2.1 Köpta eller utgivna kreditförsämrade finansiella tillgångar

2.1.1 Finansinspektionens förslag

Finansinspektionen föreslår att de allmänna råden till 2 kap. 1 § redovisningsföreskrifterna förtydligas genom en komplettering med en ny punkt med följande lydelse:

d) IFRS 9 *Finansiella instrument*. Vid revidering av uppskattningar av in- eller utbetalningar för köpta eller utgivna kreditförsämrade finansiella tillgångar, som redovisas till upplupet anskaffningsvärde, får en uppskrivning endast ske om förutsättningarna i 4 kap. 6 § årsredovisningslagen är uppfyllda. Jfr 4 kap. 1 § lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

2.1.2 Finansinspektionens motivering till ändringsförslaget

Finansinspektionen vill med förslaget förtydliga vad som gäller för köpta eller utgivna kreditförsämrade finansiella tillgångar. Enligt Finansinspektionen utgör finansiella tillgångar som ska redovisas till upplupet anskaffningsvärde enligt IFRS 9 punkt 4.1.2, finansiella anläggningstillgångar enligt definitionen i 4 kap. 3 § ÅRKL. Därmed ska uppskrivningsreglerna i 4 kap. 6 § ÅRL tillämpas i det fall revideringar av in- och utbetalningar leder till att det upplupna anskaffningsvärdet i det rapporterade institutet överstiger dess anskaffningsvärde för dessa finansiella tillgångar (jfr 4 kap. 1 § ÅRKL).

Det föreslagna förtydligandet är ingen ändring i sak. IAS 39 VT 8 innehåller motsvarande regler om uppjusteringar av bedömda kassaflöden och resultatföring av effekterna av sådana justeringar. Finansinspektionen har fått frågor om de uppjusteringar som kan bli följden av en tillämpning av IFRS 9 punkt 5.5.14 och föreslår därför ett förtydligande i de allmänna råden där myndigheten ger sin syn på saken.

Det förtjänar att framhållas att de aktuella allmänna råden inte innehåller en uttömmande lista på de fall där en IFRS-regel strider mot ÅRKL eller redovisningsföreskrifterna, utan endast behandlar vissa frågor där Finansinspektionen ansett det vara motiverat att göra ett förtydligande.

2.2 Värdering av övertagen egendom

2.2.1 *Finansinspektionens förslag*

Finansinspektionen föreslår att hänvisningen i 4 kap. 1 § redovisningsföreskrifterna till redovisningskategorin ”finansiell tillgång som kan säljas” ersätts med en hänvisning till ”finansiell tillgång som redovisas till verkligt värde via resultatet eller, om villkoren för en sådan redovisning är uppfyllda, till verkligt värde via övrigt totalresultat”.

Finansinspektionen föreslår att de allmänna råden till bestämmelsen ändras genom att skrivningen ”kan säljas” ersätts med ”är värderade till verkligt värde”.

2.2.2 *Finansinspektionens motivering till ändringsförslaget*

Redovisningskategorin ”finansiell tillgång som kan säljas” försvinner i samband med att IFRS 9 börjar tillämpas. Bestämmelsen i 4 kap. 1 § redovisningsföreskrifterna och de allmänna råden till bestämmelsen måste därför ändras.

Det framgår av 7 kap. 6 § lagen om bank- och finansieringsrörelse att egendom som har övertagits av kreditinstitutet enligt 7 kap. 3 eller 5 §, ska avyttras när det är lämpligt med hänsyn till marknadsförhållandena. Egendomen ska dock avyttras senast när det kan göras utan förlust för institutet. Om egendomen inte har avyttrats inom tre år från förvärvet, får institutet fortsätta att inneha egendomen bara om Finansinspektionen ger tillstånd till det.

Finansiella tillgångar som klassificerats i kategorin ”finansiella tillgångar som kan säljas” enligt IAS 39, redovisas till verkligt värde med värdeförändringarna i övrigt totalresultat. IFRS 9 har ingen motsvarande kategori.

Finansinspektionen föreslår därför att övertagen egendom antingen redovisas till verkligt värde via resultatet eller, om villkoren för en sådan redovisning är uppfyllda, till verkligt värde via övrigt totalresultat.

Med tanke på vad som anges i 7 kap. 6 § lagen om bank- och finansieringsrörelse är det inte uteslutet att en finansiell tillgång kan komma att redovisas till verkligt värde via övrigt totalresultat. Det kan inträffa om den finansiella tillgången omfattas av en affärsmodell vars mål kan uppnås både genom att samla in avtalsenliga kassaflöden och genom att sälja tillgången, samtidigt som kassaflödena endast är betalningar av kapitalbelopp och ränta på utestående kapitalbelopp. Finansinspektionens bedömer att detta kan inträffa i

undantagsfall och föreslår därför att dessa finansiella tillgångar ska redovisas till verkligt värde via övrigt totalresultat om villkoren i IFRS 9 är uppfyllda. Finansinspektionen bedömer dock att det är mer troligt att övertagen egendom som är finansiella tillgångar kommer att redovisas till verkligt värde via resultatet.

En redovisning till upplupet anskaffningsvärde enligt IFRS 9 är utesluten eftersom en sådan redovisning förutsätter en affärsmodell vars målsättning är att inkassera avtalsenliga kassaflöden. Finansinspektionen anser att en sådan affärsmodell inte är förenlig med kraven på avyttring av övertagen egendom i lagen om bank- och finansieringsrörelse.

De tillhörande allmänna råden måste ändras i enlighet med ändringen i bestämmelsen. Finansiella tillgångar som ett institut tar över värderas till verkligt värde i rapporten över finansiell ställning, oavsett om värdeförändringarna redovisas i resultatet eller i övrigt totalresultat.

2.3 Bestämmelser om finansiella instrument i RFR 2

2.3.1 Finansinspektionens förslag

Finansinspektionen föreslår att det i 4 kap. 3 § redovisningsföreskrifterna anges att ett institut inte ska tillämpa punkt 2 avseende IFRS 9 *Finansiella instrument* i RFR 2 *Redovisning för juridiska personer*.

Finansinspektionen föreslår samtidigt att rubriken ändras från ”Tillämpning av IAS 39 Finansiella instrument: Redovisnings och klassificering” till ”Tillämpning av IFRS 9 *Finansiella instrument*”.

2.3.2 Finansinspektionens motivering till ändringsförslaget

De föreslagna ändringarna innebär ingen ändring av Finansinspektionens principiella hållning att institut ska tillämpa IASB:s regelverk så långt en IFRS-regel är förenlig med ÅRKL och Finansinspektionens redovisningsföreskrifter. Vad gäller redovisningsstandarden IFRS 9 för redovisning av finansiella instrument gör Finansinspektionen ingen annan bedömning.

2.4 Nedskrivning av operationella leasingavtal

2.4.1 Finansinspektionens förslag

Finansinspektionen föreslår att hänvisningen i 4 kap. 4 § redovisningsföreskrifterna till IAS 39 punkt 63–65 ändras till IFRS 9 punkterna 2.1.b.i, 5.5.1 och 5.5.15.b.

2.4.2 *Finansinspektionens motivering till ändringsförslaget*

Ändringen motiveras av tillämpningen av IFRS 9. Ändringen innebär ingen ändring i sak. Den förtydligar att ett institut även fortsättningsvis, vid bedömningen av ett eventuellt nedskrivningsbehov av den utleasade tillgången, även ska beakta leasingtagarens kreditvärdighet.

2.5 Upplysningar om noterade och onoterade värdepapper

2.5.1 *Finansinspektionens förslag*

Finansinspektionen föreslår att upplysningskravet om uppdelning på noterade och onoterade värdepappersinnehav i 5 kap. 3 § redovisningsföreskrifterna ersätts med ett krav på upplysningar om värdepapper fördelade på nivå 1, 2 eller 3 i enlighet med hierarkin för verkligt värde i IFRS 13.

2.5.2 *Finansinspektionens motivering till ändringsförslaget*

Förslaget innebär att upplysningskraven på noterade och onoterade värdepappersinnehav anpassas till motsvarande upplysningskrav i IFRS 13.

Nuvarande upplysningskrav i 5 kap. 3 § redovisningsföreskrifterna baseras på rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (bankdirektivet), som anger att värdepapper ska delas upp på noterade och onoterade innehav.

Redovisningsföreskrifterna hänvisar samtidigt till IFRS 13 som använder sig av klassificeringsterminologin nivå 1, 2 eller 3 för finansiella instrument, se IFRS 13 punkt 93 b. De noterade innehaven ska i normalfallet klassificeras i nivå 1. Nivå 1 kan enbart innehålla noterade innehav som handlas på en så kallad aktiv marknad. Det innebär att instituten i enlighet med kraven i IFRS 13 gör en annan uppdelning än bankdirektivet, som använder begreppen noterade och onoterade värdepapper. När bankdirektivet antogs hade IASB inte utvecklat hierarkin för verkligt värde. Syftet med bankdirektivets krav på uppdelning i noterade respektive onoterade värdepapper uppfylls bättre genom att bestämmelsen i 5 kap. 3 § redovisningsföreskrifterna ersätts med ett krav på uppdelning i nivå 1, 2 eller 3, i enlighet med hierarkin för verkligt värde i IFRS 13.

Nivåindelningen enligt IFRS-regelverket avspeglar hur subjektiv värderingen är. Då IFRS-regelverkets nivåindelning är tregradig får man mer information och mer relevant information än vad som följer av bankdirektivets krav på upplysning om uppdelningen på noterade respektive onoterade värdepappersinnehav.

Finansinspektionen anser att bankdirektivets krav på upplysningar om uppdelningen på noterade respektive onoterade värdepapper inte tillför något

utöver den information som följer av upplysningar i enlighet med IFRS 13 punkt 93 b om nivå 1, 2 eller 3. Ändamålet med bankdirektivets bestämmelser uppfylls även med en övergång till uppdelningen enligt IFRS 13.

Finansinspektionen föreslår därför att kravet på att explicit dela upp posterna som anges i 5 kap. 3 § redovisningsföreskrifterna i noterade och onoterade värdepapper, ersätts med ett krav på att dela upp posterna i nivå 1, 2 eller 3 i enlighet med hierarkin för verkligt värde i IFRS 13.

2.6 Allmänna råd om repor och återköpstransaktioner

2.6.1 Finansinspektionens förslag

Finansinspektionen föreslår att bilaga 1 till redovisningsföreskrifterna ändras på så sätt att fjärde stycket i de allmänna råden till 4 § och andra stycket i de allmänna råden till 17 § tas bort.

2.6.2 Finansinspektionens motivering till ändringsförslaget

Enligt 2 kap. 1 § redovisningsföreskrifterna ska så kallad lagbegränsad IFRS tillämpas när ett institut upprättar en egen årsredovisning och delårsrapport. Det innebär att en regel i IFRS-regelverket ska tillämpas av ett institut så länge IFRS-regeln är förenlig med ÅRKL och Finansinspektionens redovisningsföreskrifter.

De delar av de båda allmänna råden som föreslås tas bort finns även som separata IFRS-regler i IFRS 9 punkterna 3.2.23 och B3.3.2. Eftersom tillämpningen av dessa två IFRS-regler följer av 2 kap. 1 § redovisningsföreskrifterna bör delar av de båda allmänna råden tas bort för att undvika en dubbelreglering.

2.7 Avsättningar

2.7.1 Finansinspektionens förslag

Finansinspektionen föreslår att bilaga 1 till redovisningsföreskrifterna ändras på så sätt att de allmänna råden till 20 § omfattar även avsättningar för låneåtaganden.

2.7.2 Finansinspektionens motivering till ändringsförslaget

Av de allmänna råden till 20 § i bilaga 1 framgår endast att avsättningar för finansiella garantier som inte är derivat kan redovisas under posten avsättningar i rapporten över finansiell ställning. Av IFRS 9 punkt 5.5.1 framgår att förlustreserveringar även ska göras på exempelvis låneåtaganden. Kompletteringen i de allmänna råden innebär ingen ändring i sak men Finansinspektionen bedömer att ett förtydligande bör göras.

2.8 Nettoresultat av finansiella transaktioner

2.8.1 Finansinspektionens förslag

Finansinspektionen föreslår att 8 § i bilaga 2 till redovisningsföreskrifterna ändras på följande sätt:

- I första stycket 1 utgår ”innehåller för handel (inklusive derivat) eller som utgör finansiella tillgångar som kan säljas”.
- I första stycket 2 utgår ”andra redovisade”, och hänvisningen till första stycket 1 ersätts med ”värderade till verkligt värde via resultatet”.
- I första stycket 3 ersätts ”i den mån de kan hänföras till valutakursförändringar” med ”i den mån de kan hänföras till valutakursförändringar som ska redovisas i resultaträkningen”.
- Andra stycket utgår.

Finansinspektionen föreslår dessutom att de allmänna råden till bestämmelsen kompletteras med ett nytt första stycke som lyder ”I resultatposten bör även redovisas nedskrivningar och återföringar av dessa när det gäller obligationer och andra räntebärande värdepapper värderade till verkligt värde via övrigt totalresultat. Resultatposten bör även omfatta omklassificeringsjusteringar som uppstår då finansiella tillgångar värderade till verkligt värde via övrigt totalresultat bokas bort från rapport över finansiell ställning.” Det sista stycket i de allmänna råden föreslås utgå.

2.8.2 Finansinspektionens motivering till ändringsförslaget

Genom 8 § i bilaga 2 till redovisningsföreskrifterna genomförs artikel 32 i bankdirektivet i svensk rätt. De föreslagna ändringarna är en anpassning till den nya IFRS-standarden som reglerar redovisningen av finansiella instrument (IFRS 9).

Av artikel 32 i bankdirektivet framgår att bland annat realisationsresultat som uppstår vid avyttringar av finansiella instrument ska redovisas i resultatposten ”nettoresultat av finansiella transaktioner”. Genom den föreslagna strykningen i första stycket 1 anger bestämmelsen att realisationsresultat vid försäljningar av finansiella instrument och ädla metaller redovisas i resultatposten ”Nettoresultat av finansiella transaktioner”.

Vidare är begreppet ”finansiella tillgångar som kan säljas” en redovisningskategori som används i IAS 39. Någon motsvarande kategori finns inte i IFRS 9. Av den anledningen föreslås begreppet strykas. Begreppet ”innehåller för handel” finns visserligen definierat i bilaga A till IFRS 9, men Finansinspektionen bedömer att det är bättre att ta bort båda dessa begrepp för att tydliggöra att första punkten gäller de vinster och förluster som uppstår när finansiella instrument avyttras eller i vissa fall förvärvas.

Även första stycket 2 bör ändras för att anpassas till IFRS 9. Med den föreslagna ändringen vill Finansinspektionen förtydliga att i denna resultatpost redovisas samtliga förändringar i verkligt värde på finansiella instrument värderade till verkligt värde via resultatet. ÅRL och ÅRKL ger institut möjlighet att redovisa finansiella instrument till verkligt värde via resultatet och via fond för verkligt värde. Vad gäller förändringar i verkligt värde som ska redovisas i resultaträkningen måste det tydligt framgå av Finansinspektionens föreskrifter var dessa ska redovisas. Detta är skälet till att Finansinspektionen föreslår ett förtydligande om att samtliga förändringar av de verkliga värdena på finansiella instrument, som ska redovisas via resultatet (oavsett om de utgör finansiella tillgångar eller finansiella skulder), redovisas i denna resultatpost.

Den föreslagna ändringen i första stycket 3 är ett förtydligande om att även valutakursvinster och valutakursförluster på finansiella tillgångar, som värderas till verkligt värde via övrigt totalresultat och är monetära poster, ska redovisas i resultatet i denna resultatpost. Detta är en anpassning till kravet i IFRS 9 punkt 5.7.10.

I de allmänna råden föreslår Finansinspektionen ett nytt första stycke. Det är en vägledning om att de nedskrivningar som ska redovisas i resultatet och återföringar av dessa vad gäller obligationer och andra räntebärande värdepapper som redovisas till verkligt värde via övrigt totalresultat, bör redovisas i denna resultatpost. Anledningen är att IFRS 9 uppställer krav på att nedskrivningsförluster och nedskrivningsvinster på finansiella tillgångar värderade till verkligt värde via övrigt totalresultat eller till upplupet anskaffningsvärde ska redovisas i resultatet, se IFRS 9.5.7.10 och 5.5.8. Nedskrivningar av finansiella anläggningstillgångar och återföring av dem ska enligt artikel 34 i bankdirektivet redovisas på resultatraden ”nedskrivning av finansiella anläggningstillgångar”. Vidare ska nedskrivningar och återföringar av dessa vad gäller utlåning till kreditinstitut och utlåning till allmänheten redovisas i resultatraden ”kreditförluster, netto”. Följaktligen bör det införas ett förtydligande med information om var nedskrivningar av obligationer och andra räntebärande värdepapper, som värderas till verkligt värde via övrigt totalresultat, samt återföringar av dessa nedskrivningar bör redovisas.

Vidare anser Finansinspektionen att det bör förtydligas att omklassificeringsjusteringar på finansiella tillgångar som värderas till verkligt värde via övrigt totalresultat, bör redovisas i denna resultatpost. En omklassificeringsjustering ska göras till resultatet när finansiella tillgångar redovisade till verkligt värde via övrigt totalresultat, och som inte utgör egetkapitalinstrument, bokas bort från rapporten över finansiell ställning.

Finansinspektionen föreslår att bestämmelsens andra stycke stryks eftersom det i första stycket förtydligas vad som ska redovisas under resultatposten ”nettoresultat av finansiella transaktioner”. Det andra stycket innehåller exempel på företeelser som inte får ingå i resultatposten.

Anledningen till förslaget att stryka det sista stycket i de allmänna råden är att redovisningskategorin ”finansiella tillgångar som kan säljas” försvinner när IFRS 9 börjar tillämpas. IFRS 9 har andra regler för kategorisering av finansiella tillgångar. En kategori är finansiella tillgångar värderade till verkligt värde via övrigt totalresultat. För dessa finansiella tillgångar finns krav på omklassificering av ackumulerade värdeförändringar till resultatet i samband med exempelvis avyttringar. Att sådana omklassificeringsjusteringar bör redovisas i denna resultatpost framgår av det föreslagna första stycket i de allmänna råden.

För en läsare av de finansiella rapporterna är det inte självklart vad en resultatpost benämnd ”Nettoresultat från finansiella transaktioner” innehåller. Det är därför önskvärt att instituten delar in denna resultatpost i delposter. Av 3 kap. 4 § tredje stycket ÅRL, jfr 3 kap. 2 § ÅRKL, framgår att poster ska delas in i delposter om det krävs för att ge en rättvisande bild av företaget. De kompletterande resultatposterna ska ges beteckningar som tydligt anger vad som ingår i posten. Exempelvis kan realisationsresultat från finansiella instrument redovisas i en delpost och orealiserade värdeförändringar på finansiella instrument redovisas i en annan delpost.

2.8.3 Omklassificeringsjusteringar

De omklassificeringsjusteringar som blir en konsekvens när finansiella tillgångar värderade till verkligt värde via övrigt totalresultat, omklassificeras till värderingskategorin ”verkligt värde via resultatet”, ska redovisas i resultatet enligt IFRS 9.5.6.7. Enligt Finansinspektionens uppfattning är dessa omklassificeringsjusteringar ett exempel på en post som inte täcks av det befintliga resultaträkningsschemat i ÅRKL. En sådan justering bör, om informationen är väsentlig, redovisas på en egen rad i resultaträkningen i enlighet med 3 kap. 4 § tredje stycket ÅRL (jfr 3 kap. 2 § ÅRKL). Att redovisa dessa omklassificeringar på en egen rad i resultaträkningen är även i linje med IFRS-regelverket, eftersom det framgår av IAS 1 punkt 82 cb) att ovanstående omklassificeringsjusteringar ska redovisas på en separat rad i resultaträkningen.

En redovisning i en delpost, enligt 3 kap. 4 § tredje stycket ÅRL (jämför 3 kap. 2 § ÅRKL), under resultatposten ”nettoresultat av finansiella transaktioner” är också ett alternativ om det framgår tydligt av beteckningen till delposten vad som ingår i posten. Om institutet väljer att redovisa resultateffekten tillsammans med andra poster i resultatposten ”nettoresultat av finansiella transaktioner” förväntar sig Finansinspektionen information om resultateffekten av omklassificeringsjusteringarna i notinformationen.

För de resultateffekter som uppstår vid omklassificeringar av finansiella tillgångar, från upplupet anskaffningsvärde till verkligt värde-värdering via resultatet, gäller detsamma som ovan, se IFRS 9 punkt 5.6.2 och IAS 1 punkt 82 ca.

2.9 Övriga rörelseintäkter

2.9.1 Finansinspektionens förslag

Finansinspektionen föreslår att begreppet ”investeringar som hålls till förfall” i 9 § i bilaga 2 till redovisningsföreskrifterna ersätts med ”materiella och immateriella tillgångar”.

Ändringsförslaget innebär en följdändring i rapporteringsföreskrifterna, se avsnitt 3.2 nedan.

2.9.2 Finansinspektionens motivering till ändringsförslaget

”Investeringar som hålls till förfall” är en redovisningskategori i IAS 39. Företeelsen att hålla finansiella tillgångar till förfall finns kvar men är i IFRS 9 kopplad till ett instituts affärsmodell som, tillsammans med ett annat villkor, avgör hur en finansiell tillgång ska värderas och redovisas. Enligt förslaget ska bland annat realisationsvinster i samband med avyttringar av materiella och immateriella tillgångar redovisas under denna resultatpost. De realisationsvinster som uppstår vid avyttring av finansiella anläggningstillgångar ska redovisas i resultatposten ”Nettoresultat av finansiella transaktioner”. Vad som utgör finansiella anläggningstillgångar i ett institut framgår av 4 kap. 3 § ÅRKL.

2.10 Kreditförluster, netto

2.10.1 Finansinspektionens förslag

Finansinspektionen föreslår att 13 § i bilaga 2 till redovisningsföreskrifterna ändras på följande sätt. I punkten 2 anges att även avsättningar hänförliga till låneåtaganden och finansiella garantiavtal ska redovisas under resultatposten. En ny punkt 3 införs. Där står det att kostnader för nedskrivningar av leasingfordringar och avtalstillgångar ska redovisas under resultatposten. Nuvarande punkt 3 blir punkt 4 och förtydligas genom att ordet ”nedskrivna” ersätts med ”bortskrivna”. Även nuvarande punkt 4 omnumreras.

Finansinspektionen föreslår också att första stycket i de tillhörande allmänna råden tas bort.

2.10.2 Finansinspektionens motivering till ändringsförslaget

Enligt IFRS 9 ska förlustreserveringar göras även på leasingfordringar, avtalstillgångar, låneåtaganden och finansiella garantiavtal. Finansinspektionen föreslår därför att kostnader för nedskrivningar och återföring av tidigare gjorda nedskrivningar på dessa poster redovisas i resultatposten Kreditförluster, netto, se föreslagna punkterna 2 och 3. Anledningen till att posterna ligger i två olika punkter är att posterna i punkt 3 redovisas i rapporten över finansiell ställning med avdrag för förlustreserveringen medan posterna i

punkt 2 avser poster som inte redovisas i rapporten över finansiell ställning och där förlustreserveringen ligger redovisad som en separat avsättning.

Punkt 4 är samma som den tidigare punkten 3, med det föreslagna förtydligandet att punkten gäller erhållna intäkter från tidigare bortskrivna fodringar.

Anledningen till att Finansinspektionen föreslår en strykning i de allmänna råden är att kostnader för nedskrivningar, och återföring av tidigare gjorda nedskrivningar kopplade till finansiella garantier, i stället föreslås framgå av 13 § 2 i bilaga 2.

2.11 Nedskrivning av finansiella tillgångar

2.11.1 Finansinspektionens förslag

Finansinspektionen föreslår att 14 § i bilaga 2 till redovisningsföreskrifterna ändras på följande sätt. Bestämmelsens inledning, ”Post 13 – Nedskrivningar av finansiella tillgångar” ändras till ”Post 13 – Nedskrivningar av finansiella anläggningstillgångar”. Dessutom tas två poster bort från uppräkningslistan, ”aktier och andelar (som inte ingår i post 7, 8 eller 9) (Tillgångar, post 6)” och ”ägarintressen i övriga företag (Tillgångar, post 9)”.

Vidare föreslås att de allmänna råden till bestämmelsen utgår.

2.11.2 Finansinspektionens motivering till ändringsförslaget

Artikel 34 i bankdirektivet behandlar bland annat nedskrivningar av överlåtbara värdepapper som innehas som finansiella anläggningstillgångar. Vad som utgör en finansiell anläggningstillgång i ett institut framgår av 4 kap. 3 § ÅRKL. Finansinspektionen vill med den föreslagna ändringen förtydliga att resultatposten endast omfattar de finansiella tillgångar som räknas upp i bestämmelsen som utgör anläggningstillgångar. Detta är i linje med direktivet. Nedskrivningar på tillgångsposterna ”utlåning till allmänheten” och ”utlåning till kreditinstitut” redovisas i resultatposten ”kreditförluster, netto”, oavsett om dessa tillgångar utgör finansiella anläggningstillgångar eller finansiella omsättningstillgångar enligt ÅRKL. Även detta är förenligt med direktivet (se artikel 33).

Enligt IFRS 9 ska egetkapitalinstrument, förutom aktier och andelar i dotterföretag, intresseföretag och gemensamt styrda företag, värderas och redovisas till verkligt värde. Några andra undantag från en värdering och redovisning av egetkapitalinstrument till verkligt värde finns inte. IFRS 9 punkterna 4.1.4 och 5.7.5 tillåter att vissa egetkapitalinstrument under vissa förutsättningar i stället värderas till verkligt värde via övrigt totalresultat.

Oavsett hur de efterföljande förändringarna av det verkliga värdet redovisas – i resultatet eller i övrigt totalresultat – redovisas inga nedskrivningar för dessa

egetkapitalinstrument i resultatet enligt IFRS 9. Vad gäller egetkapitalinstrument som värderas till verkligt värde via övrigt totalresultat har IASB uttryckligen förbjudit omklassificeringsjusteringar till resultatet, se IFRS 9 Basis for Conclusions punkt 4.152.

Under vissa omständigheter kan dock anskaffningsvärdet vara en lämplig uppskattning av det verkliga värdet, se IFRS 9 punkt B5.2.3. En tillämpning av denna regel innebär i så fall inte att egetkapitalinstrumentet redovisas enligt anskaffningsvärdemetoden utan fortfarande enligt en metod för värdering till verkligt värde. En värdenedgång på ett sådant egetkapitalinstrument redovisas därför normalt i resultatposten ”Nettoresultat från finansiella transaktioner”.

Finansinspektionen bedömer att de beskrivna posterna bör utgå ur bestämmelsen eftersom det inte kommer att göras några nedskrivningar av nämnda egetkapitalinstrument när IFRS 9 börjar att tillämpas.

Motivet till förslaget att stryka de allmänna råden till bestämmelsen är att Finansinspektionen bedömer att det är rimligare att, i möjligaste mån, redovisa samtliga nedskrivningar kopplade till finansiella anläggningstillgångar på samma resultatrad, ”nedskrivningar av finansiella anläggningstillgångar”. Således kommer samtliga nedskrivningar på finansiella anläggningstillgångar redovisas i denna resultatpost, förutom nedskrivningar på utlåning till kreditinstitut och utlåning till allmänheten som redovisas i resultatposten ”Kreditförluster, netto”.

Obligationer och andra räntebärande värdepapper som ska redovisas till upplupet anskaffningsvärde i enlighet med IFRS 9 punkt 4.1.2, uppfyller enligt Finansinspektionen definitionen av finansiella anläggningstillgångar i 4 kap. 3 § ÅRKL. Dessa obligationer och andra räntebärande värdepapper är avsedda att stadigvarande innehas i den ordinarie verksamheten. Nedskrivningar på dessa finansiella tillgångar ska därmed redovisas i resultatposten ”Nedskrivningar av finansiella anläggningstillgångar”.

Obligationer och andra räntebärande värdepapper som ska redovisas till verkligt värde via övrigt totalresultat enligt IFRS 9 punkt 4.1.2A utgör inte finansiella anläggningstillgångar, enligt Finansinspektionens bedömning. Detta eftersom de innehas inom ramen för en affärsmodell vars mål kan uppnås både genom att samla in avtalsenliga kassaflöden och genom försäljning. Nedskrivningar på dessa finansiella tillgångar redovisas i stället i resultatposten ”Nettoresultat av finansiella transaktioner”.

2.12 Modifieringsvinster och modifieringsförluster

2.12.1 Finansinspektionens bedömning

Reglerna i IFRS 9 om redovisning av modifieringsvinster och modifieringsförluster motiverar inte några ändringar i redovisningsföreskrifterna.

2.12.2 *Finansinspektionens motivering till bedömningen*

Enligt IFRS 9 punkt 5.4.3 ska en lånefordrans redovisade bruttovärde räknas om när lånevillkoren har omförhandlats med låntagaren och lånefordran inte tas bort från rapporten över finansiell ställning. Den skillnad som uppstår vid omräkningen ska redovisas som en modifieringsvinst eller modifieringsförlust i resultatet. Omförhandlingar av lånevillkor kan ha olika orsaker, som att låntagaren har betalningssvårigheter eller kräver en lägre ränta med anledning av ökad kreditvärdighet. Finansinspektionen bedömer att det inte bör anges i redovisningsföreskrifterna i vilken eller vilka resultatposter som modifieringsvinster och modifieringsförluster ska eller bör redovisas. Detta eftersom det beror på vilka villkor som har omförhandlats och av vilken anledning. I stället bedömer Finansinspektionen att det är lämpligast att överlåta till instituten att själv utarbeta en praxis inom detta område.

Om lånevillkoren omförhandlas med anledning av att låntagaren har betalningssvårigheter, anser dock Finansinspektionen att modifieringsresultatet ska redovisas i resultatposten "Kreditförluster, netto" om villkorsändringen avser utlåning till kreditinstitut eller utlåning till allmänheten.

Finansinspektionen vill uppmärksamma att det av 3 kap. 4 § tredje stycket ÅRL, jfr 3 kap. 2 § ÅRKL, framgår att andra poster än de som finns särskilt uppställda i lag får tas upp om de nya posternas innehåll inte täcks av de poster som anges i lagen. I de fall förekomsten av modifieringsvinster eller modifieringsförluster är väsentlig information kan det finnas skäl för instituten att överväga att redovisa dessa i en egen resultatpost eller som en delpost i resultaträkningen.

Om modifieringsvinsterna eller modifieringsförlusterna är väsentliga förväntar sig Finansinspektionen att även avsnittet i de finansiella rapporterna som beskriver tillämpade redovisningsprinciper innehåller information om modifieringsresultaten. Informationen ska vara skriven så att en läsare av de finansiella rapporterna bland annat förstår vilken typ av villkorsförändringar som är vanligast förekommande och i vilka resultatposter dessa redovisas, om det inte redan framgår direkt av resultaträkningen.

Det bör även poängteras att IFRS 7 punkt 35J innehåller krav på upplysningar som ska lämnas i de finansiella rapporterna om modifieringar av de kontrakt-enliga kassaflödena på finansiella tillgångar, som inte lett till att tillgången i fråga bokats bort från rapporten över finansiell ställning.

2.13 Övriga redaktionella ändringar och förtydliganden

Finansinspektionen föreslår även ett antal andra ändringar för att göra redovisningsföreskrifterna tydligare samt anpassa dem till de aktuella ändringarna i IFRS-regelverket och föreslagna lagändringar.

Förslag till ändringar med anledning av IFRS 9:

- I 3 kap. 10 § och de allmänna råden till 7, 9 och 12 §§ i bilaga 2 ersätts hänvisningarna till IAS 39 *Finansiella instrument: Redovisning och värdering* med hänvisningar till IFRS 9 *Finansiella instrument*.
- I de allmänna råden till 9 och 12 §§ i bilaga 2 anpassas språkbruket till IFRS 9 genom att begreppet ”icke kontanta tillgångar som överförts” ersätts med ”överförda tillgångar som inte är kontanter”.
- I 5 kap. 15 § och i 15 § i bilaga 2 förtydligas att kravet på notupplysning och återföringar av nedskrivningar avser finansiella anläggningstillgångar.

Förslag till ändringar med anledning av IFRS 15:

- I 5 kap. 23 § ersätts hänvisning till IAS 18 med en hänvisning till IFRS 15.
- I de allmänna råden till 2 § i bilaga 2 ersätts hänvisningarna i tredje och fjärde styckena, till IAS 18 med tillhörande bilaga, med hänvisningar till IFRS 15 med tillhörande vägledning.

Förslag till ändring med anledning av beslutade lagändringar:

- I 1 kap. 1 § ersätts hänvisningarna till 14 § lagen om utländska filialer m.m. med hänvisningar till 6 kap. 3 a § bokföringslagen.

3 Förslag till ändringar i rapporteringsföreskrifterna

3.1 Utgångspunkter

De kvartals- och årsbokslutsuppgifter som kreditinstitut och värdepappersbolag rapporterar till Finansinspektionen ska överensstämma med de års- och delårsbokslut som företagen upprättar. Rapporteringen görs enligt blanketten *Standardrapport* som finns i bilaga 1 till rapporteringsföreskrifterna. Uppgifterna rapporteras kvartalsvis. Anvisningar om hur blanketten fylls i finns i bilaga 2 till föreskrifterna.

Finansinspektionen föreslår nu ändringar i bilagorna 1 och 2 till rapporteringsföreskrifterna. Vissa av de föreslagna ändringarna sker på grund av de nya redovisningsreglerna i IFRS 9. Andra ändringar bör göras till följd av de ändringar som föreslås i redovisningsföreskrifterna.

Några av de föreslagna ändringarna har sin bakgrund i att Finansinspektionen, i egenskap av statistikansvarig myndighet, är ansvarig för vissa delar av finansmarknadsstatistiken. Ändringarna behövs för att upprätthålla en statistik som lever upp till nationella och internationella (Europeiska centralbanken [ECB] och Eurostat) krav.

Slutligen föreslås också några redaktionella och språkliga ändringar i bilagorna.

Finansinspektionen redogör nedan för de överväganden som har gjorts och hur de föreslagna ändringarna i rapporteringsföreskrifterna motiveras. Samtliga radreferenser avser numrering i förslaget, förutom de poster som föreslås tas bort i bilaga 1 till redovisningsföreskrifterna. Några av de redaktionella och språkliga ändringarna behandlas inte särskilt nedan eftersom de inte innebär någon ändring i sak.

Rapportering av Standardrapporten, från och med referensdag 31 mars 2018, kommer att göras som en periodisk inrapportering via webben. Det nya inrapporteringssystemet ersätter det system som i dag används för att rapportera Standardrapporten. Inrapporteringen enligt det nya sättet gör att blanketten får en annan grafisk utformning. Samtliga poster får också nya referenser.

3.2 Avsnitt A i blanketten Standardrapport

3.2.1 Finansinspektionens förslag

Finansinspektionen föreslår att avsnitt A i bilaga 1 ändras så att A49 Förvaltade fonders sammanlagda fondvärde utgår. Även de tillhörande anvisningarna i bilaga 2 utgår.

3.2.2 Finansinspektionens motivering till ändringsförslaget

Eftersom värdepappersbolag inte längre får ha tillstånd att förvalta alternativa investeringsfonder bör posten A49 Förvaltade fonders sammanlagda fondvärde utgå ut blanketten, liksom tillhörande anvisningar till posten.

3.3 Avsnitt C i blanketten Standardrapport

3.3.1 Finansinspektionens förslag

Finansinspektionen föreslår följande ändringar i avsnitt C i bilaga 1:

- Specifikationen av svenskregistrerade värdepappersfonder och specialfonder finfördelas ytterligare.
- Specifieringen av lånefordringar anpassas till IFRS 9-reglerna.

3.3.2 Finansinspektionens motivering till ändringsförslaget

Nuvarande posterna C46–C48 om svenskregistrerade värdepappersfonder och specialfonder föreslås ersättas med en ny och mer finfördelad sektorspecifikation i C191–195. Skälet är att förbättra finansmarknadsstatistiken. Den nya specifikationen innebär en mer finfördelad sektorindelning (svenska hushåll, svenska icke-finansiella företag, svenska fonder, svenska försäkringsbolag eller pensionsinstitut eller annan innehavare). Uppgifterna ingår i statistikprodukterna *Finansräkenskaperna* och *Sparbarometern*. Enligt ESA

2010³ ska kreditinstituts och värdepappersföretags innehav rapporteras på slutgiltig innehavare och inte på förvaltare. Den nya rapporteringen kommer att förbättra redovisningen av fondinnehav och nettosparande i fonder för flera sektorer. Den nya rapporteringen kommer även att förbättra diskrepansen med de reala sektorräkenskapernas finansiella sparande samt diskrepansen med betalningsbalansens finansiella sparande och utlandställning.

Finansinspektionen föreslår att de nya uppgifterna rapporteras under specifikation C i Standardrapporten trots att de inte är någon specifikation till uppgifter som lämnas i balansräkningen. Rapporteringen placeras i förslaget i slutet av specifikationen för balansräkningen.

IFRS 9-reglerna innebär att specificeringen av lånefordringar ändras från och med 2018 och att nuvarande posterna C77–94 och C97–C99 ersätts med posterna C74–C108.

Mot denna bakgrund föreslår Finansinspektionen att rapportering av redovisat värde för lånefordringar sker i respektive kreditförluststadie. I varje stadie för förlustreserveringar rapporteras ingående balans, förändringar och utgående balans för reserveringar.

Stadie 1 innebär att kreditrisken inte har ökat betydligt sedan första redovisningstillfället, varför förlustreserven värderas till ett belopp motsvarande tolv månaders förväntade kreditförluster.

Stadie 2 innebär att kreditrisken har ökat betydligt sedan första redovisningstillfället, varför förlustreserven värderas till ett belopp motsvarande förväntade kreditförluster för återstående löptid.

Stadie 3 innebär att lånefordringarna är kreditförsämrade på balansdagen.

Finansinspektionen föreslår även att företagen i varje stadie rapporterar inbetalningar på lånefordringar som bortskrivits under tidigare perioder samt beloppet av lånefordringar som bortskrivits direkt mot resultaträkningen under perioden.

Finansinspektionen föreslår att företagen för förluststadie 2 och 3 rapporterar hur mycket av utgående balans av reserveringar för lånefordringar som – vad gäller förvärvade kreditförsämrade portföljer – utgör ackumulerade ändringar av förväntade förluster under återstående löptid.

³ ESA 2010 (European System of National and Regional Accounts 2010) – är en förordning enligt vilken alla medlemsländer ska beräkna sina nationalräkenskaper. Nya ENS/ESA-förordningen har beteckningen 549/2013. Alla EU-medlemsländer har publicerat nationalräkenskaper enligt den uppdaterade förordningen senast under september månad 2014.

Finansinspektionen föreslår vidare rapportering av avsättningar för åtaganden och givna finansiella garantier för poster utanför balansräkningen som post C111.

3.4 Avsnitt D i blanketten Standardrapport

3.4.1 Finansinspektionens förslag

Finansinspektionen föreslår följande ändringar i avsnitt D i bilaga 1:

- Specifikationen av ränteintäkter och räntekostnader utökas med poster för derivaträntor.
- Specifikationen av övriga provisioner, som del av provisionsintäkter, utökas med övriga provisionsintäkter från hushåll.
- Specifikationen av nettoresultat av finansiella transaktioner anpassas med en post för reavinster och reaförluster vid avyttring av värdepapper som klassificerats som anläggningstillgångar.
- Specificeringen av kreditförluster anpassas till IFRS 9-reglerna.

3.4.2 Finansinspektionens motivering till ändringsförslaget

För att förbättra finansmarknadsstatistiken föreslår Finansinspektionen att specifikationerna av ränteintäkter och räntekostnader utökas med räntor på derivatinstrument enligt posterna D5 och D11. Specificeringen av räntor tillhörande derivat används för att exkludera den typen av räntor i beräkningen av det reala sparandet i de Reala räkenskaperna, som är en del av Nationalräkenskaperna. Enligt ESA 2010 ska det reala sparandet exkludera både omvärderingar och finansiella transaktioner. Räntor som tillhör derivat ses som finansiella transaktioner. Finansmarknadsstatistiken kommer att förbättras eftersom vi i nuläget har med finansiella transaktioner i det reala sparandet som inte borde påverka det reala sparandet.

Statistiska centralbyråns (SCB) beräkning av konsumentprisindex (KPI) och andra relaterade mått till KPI, såsom KPIF (KPI med fast ränta) och HIKP (index för internationella jämförelser av inflation), kan förbättras om hushållens andel av provisionsintäkter specificeras som en varav-post, D20. Banktjänster ingår i KPI och utgör mer än 1 procent av hela KPI:s varukorg, vilket anses vara en stor andel. Det finns krav i den HIKP-manual som ges ut av Eurostat att ta med uppgifterna, och den föreslagna rapporteringen kommer att göra prisindexet för banktjänster mer exakt.

Som en anpassning till ändringar i redovisningsföreskrifterna föreslår Finansinspektionen att reavinster eller reaförluster vid avyttring av värdepapper som klassificerats som anläggningstillgångar rapporteras som post D28 i specifikationen av Nettoresultat av finansiella transaktioner. Anpassningen innebär att rapporteringen av specifikationen av övriga rörelseintäkter, posterna D31 och D32 utgår.

IFRS 9-reglerna innebär att specificeringen av kreditförluster anpassas från och med 2018.

Finansinspektionen föreslår att kreditförluster rapporteras uppdelade på nettokostnaden för reserveringar av lånefordringar, post D52 samt avsättningar för åtaganden och givna finansiella garantier, post D53.

3.5 Rapportering i nytt system

Rapportering av Standardrapporten kommer från och med den 1 januari 2018 att göras i samma system som i dag används av alla berörda institut för den EU-reglerade löpande rapporteringen till Finansinspektionen. Ändringen innebär att det inrapporteringsystem som i dag används för rapportering av Standard-rapporten inte kommer att användas efter rapportering av kvartal 4 2017.

Det nya inrapporterings sättet innebär att blanketten får en annan grafisk utformning. Blanketten kommer att delas upp i tabeller och radnumreringen i blanketten ersätts av en kolumn- och radreferens. De olika specifikationerna som rapporteras kommer att presenteras som specifika tabeller där numreringen i varje tabell börjar med rad 1 – kolumn 1.

Exempel på specifikationens nya utseende finns i promemorians bilaga 1 under rubriken Periodisk inrapportering via webben.

3.6 Övriga redaktionella ändringar och förtydliganden

Finansinspektionen föreslår även ett antal ändringar av redaktionell och språklig karaktär som inte behandlas särskilt eftersom de inte innebär några ändringar i sak.

En ändring som bör nämnas särskilt är dock ett förslag till ändring i bilaga 1 som innebär att rubriken närmast före post C71 ändras till ”Utlåning till kreditinstitut och allmänheten (A3, A4)”. Dessutom föreslås ändringar i bilaga 2 till rapporteringsföreskrifterna när det gäller hur man rapporterar avsnitten C och D i blanketten. Ändringarna är en följd av de ändringar som föreslås i blanketten.

En annan ändring som bör nämnas är att hänvisningarna i bilaga 2 till rapporteringsföreskrifterna, till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, föreslås ersättas med hänvisningar till en ännu inte antagen förordning. Förslaget förutsätter att förordningen antas innan Finansinspektionen beslutar om ändringen.

4 Förslagets konsekvenser

Syftet med redovisnings- och rapporteringsföreskrifterna är att säkerställa att institutens externa redovisning, respektive rapportering till Finansinspektionen, håller en hög och enhetlig standard. De ändringar som Finansinspektionen nu föreslår bör innebära minskade eller oförändrade kostnader för instituten. Nedan följer en beskrivning av förslagets konsekvenser som är uppdelad i konsekvenser till följd av redovisningsändringar samt till följd av rapporteringsändringar.

4.1 Konsekvenser avseende redovisningsföreskrifterna

4.1.1 Berörda företag

Ändringarna berör de företag som omfattas av redovisningsföreskrifterna, dvs. samtliga kreditinstitut (banker och kreditmarknadsföretag) och värdepappersbolag, vissa finansiella holdingföretag samt vissa filialer till utländska kreditinstitut och värdepappersbolag.

För närvarande finns det i Sverige knappt 130 kreditinstitut, närmare 110 värdepappersbolag, drygt 80 konsoliderade grupper och knappt 30 filialer till utländska kreditinstitut och värdepappersbolag.

4.1.2 Kostnader för företagen

Finansinspektionen bedömer att ändringarna sammantaget underlättar tillämpningen av föreskrifterna genom att inaktuella regler tas bort och befintliga regler anpassas till uppdaterade IFRS-regler och lagregler.

Vidare bedömer Finansinspektionen att föreslagna ändringar i redovisningsföreskrifterna bör ha marginell inverkan på företagets redovisning eller processer och system för framtagande av redovisningsinformation. Detta eftersom ändringarna inte innebär några materiella förändringar av den information som företagen behöver ta fram. Ändringarna bör därför, enligt Finansinspektionens uppfattning, inte medföra några administrativa, materiella eller finansiella kostnader för företagen utöver de kostnader som uppstår med anledning av IFRS-ändringarna och lagändringarna.

4.1.3 Konsekvenser för små företag

De föreslagna ändringarna bedöms inte få några andra konsekvenser för små institut än för större institut. Genom att förtydliga och uppdatera reglerna minskar företagets behov av att vända sig till Finansinspektionen med frågor om tolkningar och förtydliganden av regelverket.

4.1.4 Konsekvenser för konkurrensen och marknaden

De föreslagna ändringarna bedöms inte påverka konkurrensen mellan de berörda instituten. Förtydliganden och uppdateringar i regelverket gynnar samtliga företag. Ändringarna innebär inte heller att inträdeshindren höjs för andra företag som vill komma in på marknaden. Tvärtom bör tydligare regler förenkla för företag som vill in på marknaden. Bedömningen är alltså att den uppdaterade redovisningsföreskrifterna inte kommer att påverka konkurrensförhållandena på marknaden.

4.2 Konsekvenser avseende rapporteringsföreskrifterna

4.2.1 Berörda företag

Rapporteringsändringarna berör de företag som omfattas av rapporteringsföreskrifterna, dvs. samtliga kreditinstitut och värdepappersbolag samt vissa filialer till kreditinstitut och värdepappersbolag och vissa koncerner.

För närvarande träffas omkring 410 företag av kraven enligt rapporteringsföreskrifterna. Av dessa är knappt 130 kreditinstitut, närmare 110 värdepappersbolag, 150 filialer respektive drygt 30 koncerner.

I den totala kostnadsuppskattningen är inte filialer inkluderade, eftersom de ingår i moderbolaget.

4.2.2 Kostnader för företagen

Finansinspektionen bedömer att företagen kommer att behöva anpassa datasystem med anledning av förslaget, vilket innebär en viss kostnad. Kostnaden beror till stor del på vilken intern lösning som företaget har i dag för att sammanställa och lämna uppgifter till Finansinspektionen.

Det är troligt att kostnaderna blir lägre för små företag, som ofta har en enklare systemlösning. Alternativet att inte anpassa rapporteringen innebär på kort sikt små kostnader, medan det på längre sikt leder till högre kostnader eftersom olika uppgifter ska tas fram beroende på mottagare. De föreslagna ändringarna är relativt omfattande. Men eftersom merparten av ändringarna som baseras på IFRS 9 är kända sedan tidigare ska företagen hinna göra dem innan det första rapporteringstillfället (kvartal 1, 2018). Rapporteringen för det tillfället ska vara Finansinspektionen tillhanda senast den 30 april 2018.

4.2.3 Kostnadsberäkning

För ett större⁴ företag beräknas förslaget innebära en anpassning där tidsåtgången uppskattas till 100–150 timmar. Antalet stora företag är 13.

⁴ Balansomslutning > 100 miljarder kronor.

För mellanstora⁵ företag beräknas förslaget innebära en anpassning där tidsåtgången uppskattas till 75–100 timmar. Antalet mellanstora företag är 34.

För små⁶ företag beräknas förslaget innebära en anpassning där tidsåtgången uppskattas till 50–75 timmar. Antalet små företag är 228.

Analys av antalet arbetstimmar utgår från ett antagande att systemförändringar och systemuppdateringar kan lösas av företagets egen it-personal. Antagandet utgår alltså från att inga nya system behöver köpas in.

Kostnaden för den föreslagna regleringen beräknas enligt ovanstående förutsättningar uppgå till:

	Kostnad totalt	
	Min.	Max.
Stora företag	1 690 000	2 535 000
Mellanstora företag	3 315 000	4 420 000
Små företag	14 820 000	22 230 000
TOTALT	19 825 000	29 185 000

Min. = Det lägre antalet bedömda timmar i intervallet.

Max. = Det högre antalet bedömda timmar i intervallet.

Kostnaden beräknas på en timkostnad på 1 300 kronor.

	Kostnad per företag	
	Min.	Max.
Stora företag	130 000	195 000
Mellanstora företag	97 500	130 000
Små företag	65 000	97 500
GENOMSnitt	72 091	106 127

Min. = Det lägre antalet bedömda timmar i intervallet.

Max. = Det högre antalet bedömda timmar i intervallet.

Kostnaden beräknas på en timkostnad på 1 300 kronor.

Den totala kostnaden per institut är beräknad som ett genomsnitt för de stora, mellanstora och små instituten.

4.2.4 Konsekvenser för små företag

De föreslagna ändringarna bedöms inte få några andra konsekvenser för små företag än för större företag. Ändringarna bör kunna genomföras av företagets egen personal. Som angetts tidigare bedömer Finansinspektionen att små företag med en enklare systemlösning kommer att kunna genomföra ändringarna till en lägre kostnad.

Ändringarna bedöms inte påverka konkurrensen mellan de berörda företagen.

⁵ Balansomslutning 10–100 miljarder kronor.

⁶ Balansomslutning < 10 miljarder kronor.

Förtydliganden och uppdateringar i regelverket gynnar samtliga företag. Ändringarna innebär inte heller att inträdeshindren höjs för andra företag som vill komma in på marknaden.

4.3 Konsekvenser för samhället och konsumenterna

Finansinspektionen bedömer att de föreslagna ändringarna kommer att bidra till att reglerna blir tydligare och mer ändamålsenliga, vilket är till nytta både för samhället och för konsumenterna.

En tillförlitlig och enhetlig extern redovisning är av stor betydelse för både berörda institut och Finansinspektionens arbete med att främja väl fungerande marknader, finansiell stabilitet och ett gott konsumentskydd.

För att uppnå en hög och enhetlig standard i både företagens externa redovisning och rapportering till Finansinspektionen är det nödvändigt med tydliga och ändamålsenliga redovisnings- och rapporteringsföreskrifter, vilket ändringarna förväntas bidra till.

4.4 Konsekvenser för Finansinspektionen

Förslaget till ändringsföreskrifter innebär inte att behovet av resurser ökar för Finansinspektionen. Tvärtom bidrar de föreslagna ändringarna till att redovisningsföreskrifterna blir tydligare och uppdaterade, vilket förväntas minska risken för missförstånd och institutens behov av att ställa frågor till Finansinspektionen om hur de ska tolka regelverket.

4.5 Tidpunkt för ikraftträdande

Ändringarna i redovisnings- och rapporteringsföreskrifterna föreslås träda i kraft den 1 januari 2018. Ändringarna i redovisningsföreskrifterna tillämpas på årsbokslut, årsredovisningar- och koncernredovisningar som upprättas för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2017, samt på delårsrapporter som upprättas för del av sådant räkenskapsår, utom såvitt avser 1 kap. 1 § som tillämpas första gången på årsbokslut och årsredovisningar som upprättas per den 31 december 2017. Rapporteringsföreskrifterna tillämpas första gången på rapportering som avser balansdagen den 31 mars 2018.

Några omständigheter utöver tidpunkten för lagändringarnas ikraftträdande och tillämpningen av IFRS, behöver Finansinspektionen inte beakta när det gäller ikraftträdandet av de föreslagna föreskrifterna. Det bedöms inte heller behövas några särskilda informationsinsatser med anledning av de föreslagna ändringarna eftersom de inte innebär några större ändringar i sak.

Bilaga 1 Rapporteringsföreskrifterna

Poster som tillkommer

Följande rader i blanketten påverkas av förslaget:

- Rad C74: Redovisat värde för lånefordringar i stadie 1 före reserveringar
- Rad C75: Ingående balans för reserveringar för lånefordringar
- Rad C76: Ökning av reserveringar hänförliga till nya eller förvärvade lånefordringar
- Rad C77: Minskning av reserveringar hänförliga till borttagna lånefordringar
- Rad C78: Förändring i reserveringar hänförliga till förändringar i kreditrisk
- Rad C79: Förändring i reserveringar hänförliga till modifierade lånefordringar
- Rad C80: Minskning av reserveringar hänförliga till bortskrivna lånefordringar
- Rad C81: Övriga justeringar
- Rad C82: Utgående balans, reserveringar för lånefordringar (C75:C81)
- Rad C83: Inbetalt på tidigare perioders bortskrivningar
- Rad C84: Periodens bortskrivning direkt mot resultaträkningen
- Rad C85: Redovisat värde för lånefordringar i stadie 2 före reserveringar
- Rad C86: Ingående balans för reserveringar för lånefordringar
- Rad C87: Ökning av reserveringar hänförliga till nya eller förvärvade lånefordringar
- Rad C88: Minskning av reserveringar hänförliga till borttagna lånefordringar
- Rad C89: Förändring i reserveringar hänförliga till förändringar i kreditrisk
- Rad C90: Förändring i reserveringar hänförliga till modifierade lånefordringar
- Rad C91: Minskning av reserveringar hänförliga till bortskrivna lånefordringar
- Rad C92: Övriga justeringar
- Rad C93: Utgående balans, reserveringar för lånefordringar (C86:C92)
- Rad C94: – varav för, förvärvade kreditförsämrade portföljer, ackumulerade ändringar av förväntade förluster för återstående löptid
- Rad C95: Inbetalt på tidigare perioders bortskrivningar
- Rad C96: Periodens bortskrivning direkt mot resultaträkningen
- Rad C97: Redovisat värde för lånefordringar i stadie 3 före reserveringar
- Rad C98: Ingående balans för reserveringar för lånefordringar
- Rad C99: Ökning av reserveringar hänförliga till nya eller förvärvade lånefordringar
- Rad C100: Minskning av reserveringar hänförliga till borttagna lånefordringar
- Rad C101: Förändring i reserveringar hänförliga till förändringar i kreditrisk
- Rad C102: Förändring i reserveringar hänförliga till modifierade lånefordringar
- Rad C103: Minskning av reserveringar hänförliga till bortskrivna lånefordringar
- Rad C104: Övriga justeringar
- Rad C105: Utgående balans, reserveringar för lånefordringar (C98:C104)
- Rad C106: – varav för, förvärvade kreditförsämrade portföljer, ackumulerade ändringar av förväntade förluster för återstående löptid
- Rad C107: Inbetalt på tidigare perioders bortskrivningar
- Rad C108: Periodens bortskrivning direkt mot resultaträkningen
- Rad C111: Ackumulerade avsättningar föråtaganden och givna finansiella garantier
- Rad C191: Förvaltarregistrerade fonder där svenska hushåll är innehavare
- Rad C192: Förvaltarregistrerade fonder där svenska icke-finansiella företag är innehavare
- Rad C193: Förvaltarregistrerade fonder där svenska fonder är innehavare, s.k. fond-i-fond

Rad C194: Förvaltarregistrerade fonder där svenska försäkringsbolag eller pensionsinstitut är innehavare
 Rad C195: Förvaltarregistrerade fonder där innehavaren inte ingår i C191–C194
 Rad D5: Derivatinstrument
 Rad D11: Derivatinstrument
 Rad D20: – varav hushåll
 Rad D28: Reavinster/reaoförluster vid avyttring av värdepapper som klassificerats som anläggningstillgångar
 Rad D52: Periodens nettokostnad för reserveringar av lånefordringar
 Rad D53: Periodens nettokostnad för avsättningar föråtaganden och givna finansiella garantier

Poster som tas bort

Följande rader i blanketten påverkas av förslaget (numrering enligt nu gällande FFFS 2016:18):

Rad A49: Förvaltade fonders sammanlagda fondvärde
 Rad C46: Förvaltarregistrerat fondinnehav svenska hushåll
 Rad C47: Förvaltarregistrerat fondinnehav svenska icke-finansiella företag
 Rad C48: Förvaltarregistrerat fondinnehav övriga
 Rad C77: Ingående balans för reserveringar för lånefordringar
 Rad C78: Periodens reserveringar
 Rad C79: Återförda reserveringar
 Rad C80: Reserver som tagits i anspråk för bortskrivningar
 Rad C81: Övriga justeringar
 Rad C82: Utgående balans, reserveringar för lånefordringar (C77:C81)
 Rad C83: Ingående balans för reserveringar för lånefordringar
 Rad C84: Periodens reserveringar
 Rad C85: Återförda reserveringar
 Rad C86: Reserver som tagits i anspråk för bortskrivningar
 Rad C87: Övriga justeringar
 Rad C88: Utgående balans, reserveringar för lånefordringar (C83:C87)
 Rad C89: Ingående balans för reserveringar för lånefordringar
 Rad C90: Periodens reserveringar
 Rad C91: Återförda reserveringar
 Rad C92: Reserver som tagits i anspråk för bortskrivningar
 Rad C93: Övriga justeringar
 Rad C94: Utgående balans, reserveringar för lånefordringar (C89:C93)
 Rad C97: Reservering avseende utlåning till kreditinstitut och allmänheten exklusive leasing
 Rad C98: Reservering avseende leasing
 Rad C99: Övriga reserveringar
 Rad D31: Reavinster vid avyttring av värdepapper som klassificerats som anläggningstillgångar
 Rad D32: Övrigt
 Rad D50: Reaoförluster vid avyttring av värdepapper som klassificerats som anläggningstillgångar
 Rad D51: Övrigt
 Rad D52: Periodens reserveringar
 Rad D53: Periodens bortskrivning direkt mot resultaträkningen

- Rad D54: Återförda reserveringar
 Rad D55: Inbetalt på tidigare års bortskrivningar
 Rad D56: Periodens nettokostnad för specifika reserveringar för individuellt värderade lånefordringar (D52:D55)
 Rad D57: Periodens reserveringar
 Rad D58: Periodens bortskrivning direkt mot resultaträkningen
 Rad D59: Återförda reserveringar
 Rad D60: Inbetalt på tidigare års bortskrivningar
 Rad D61: Periodens nettokostnad för specifika reserveringar för kollektivt värderade lånefordringar (D57:D60)
 Rad D62: Periodens reserveringar
 Rad D63: Periodens bortskrivning direkt mot resultaträkningen
 Rad D64: Återförda reserveringar
 Rad D65: Inbetalt på tidigare års bortskrivningar
 Rad D66: Periodens nettokostnad för kollektiva reserveringar (D62:D65)
 Rad D67: Periodens nettokostnad för infriande av garantier och andra ansvarsförbindelser

Periodisk inrapportering via webben

Nedan visas ett exempel hur specifikationen i balansräkningen avseende utlåning till allmänheten (C7–C16 i nuvarande blankett) kan komma att presenteras som tabell C2 i den nya blanketten. Utlåning till allmänheten i balansräkningen får en tabell-rad-kolumn referens som heter A1-r4-k1.

C2 Utlåning till allmänheten (A1-r4-k1)

		Belopp
		k1
Svenska kommuner och landsting	r1	
Svenska icke-finansiella företag	r2	
Svenska hushåll exkl. personliga företagare	r3	
Svenska personliga företagare	r4	
Svenska hushålls icke-vinstdrivande organisationer	r5	
Riksgäldskontoret	r6	
Svenska försäkringsföretag	r7	
Svenska värdepappersfonder och specialfonder	r8	
Övrig svensk allmänhet	r9	
Utländsk allmänhet	r10	

Observerat att detta är ett exempel och att blankettens exakta utseende med korrekta referenser kan komma att se något annorlunda ut.

Samtliga poster i blanketten kommer att få en ny referens.

Bilaga 2 Redovisningsföreskrifterna

IFRS-ändringar som ännu inte är beslutade av EU

Följande regeländringar som EU planerar att anta under 2017, medför inga förslag till ändringar i redovisningsföreskrifterna.

- Amendments to IFRS 4: Applying IFRS 9 Financial Instruments with IFRS 4 Insurance Contracts, utgiven av IASB den 12 september 2016.
- Amendments to IAS 12: Recognition of Deferred Tax Assets for Unrealised Losses, utgiven av IASB den 19 januari 2016.
- Amendments to IAS 7 Disclosure Initiative, utgiven av IASB den 29 januari 2016.
- Clarifications to IFRS 15 Revenue from Contracts with Customers, utgiven av IASB den 12 april 2016.
- Amendments to IFRS 2: Classification and Measurement of Share-based Payment Transactions, utgiven av IASB den 20 juni 2016.
- Amendments to IAS 40 – Transfers of Investment Property, utgiven av IASB den 8 december 2016.
- Annual Improvements to IFRS 2014–2016 Cycle, utgiven av IASB den 8 december 2016.
- IFRIC 22 Foreign Currency Transactions and Advance Consideration, utgiven av IASB den 8 december 2016.